

РАЗЪМНЫЙ, αλ, σε. ἐπιθ. νοή-
μων, φρόνιμος, συνετός. 2) νο-
ερός, νοητός. = ОУМНЫЙ = МЫ-
СЛЕННЫЙ. 3) λογικός (286).

ШЕДДОБЬ РАЗЪМНЫЙ (β' καθ-
ολ. Πέτρου 3. 16.) = НЕДО-
ГОРАЗЪМѢВЪЕМЫЙ.

РАЗЪМ'ЕТЕЛНЫЙ, αλ, σε. ἐπιθ.
νοητικός, νοήμων, καταλη-
πτικός.

РАЗЪМЪ, α. ἀρσ. γνώσις, σύνε-
σις, φρόνησις. 2) τὸ λογικὸν
(276). 3) = СМЫСЛЪ 2. σημασ.

РАЗЪМ'ЕВЪАЮ, ιησι. ἀορ. -μ'ΕΥΧ
μ. -μ'ΕЮ, ιησι. συνίημι, νόεω
-ω, κατανοέω-ω, γινώσκω,
καταλαμβάνω, καὶ μεσ. -νο
μαι (πραξ. Ἀποστ. 10. 34.)

РАЗЪМ'ЕНІЕ, іα. οὐδ. γνώσις.
κατάληψις, κατανόησις, διά-
νοια, διάνοημα, διανόησις,
γνώμη, περίνοια, νόημα, νόη-
σις, σύνεσις (δηλ. τὸ συνιέ-
ναι).

РАЗЪМ'ЕЮ, ιησι = РАЗЪМѢВЪАЮ.
2) ἀντὶ μελ. τοῦ РАЗЪМѢВЪАЮ.

РАЗХОЖДЕСА. ὄρα расхожде-
са. РАЗШИРЯЮ, ιησι. μ. -рю, ήσι.
πλατύνω, εὐρύνω, ἐκτείνω.
ἐπεκτείνω. ἰδὲ РАСПРОСТРА-
НЯЮ.

РАЗЫДЕСА - ДѢШАСА. ὄρα рас-
хожде-са.

РѦН, ѡ. ἀρσ. παράδεισος. (ἡ
προθετ. ρѦН).

РѦНСКІЙ, αλ, σε. ἐπιθ. (κτητ.)
ὁ τοῦ παραδείσου.

РѦМО, МЕНЕ (ἀνωμάλ. ὡς ἀπὸ
рѦма, ἀλλ' ἡ ὄργαν. καὶ
προθετ. ἀπαντῶνται καὶ рѦ-
момъ, рѦмѣ, ὡς ἀπὸ рѦмо,
ма). ὤμος. (δυϊκ. ὄνομαστ.
αἰτ. καὶ κλητ. рѦмѣ. ἡ γεν.
καὶ προθ. рѦмѣ. ἡ δοτ. καὶ
ὄрган. рѦмома ἢ рѦменема.
πληθ. рѦмена, рѦменъ καὶ
καθεξῆς. ὤμοι).

РѦНА, ѡι. θηλ. πληγῆ, μώλωψ.
2) μετρ. μάστιξ (ψαλμ. 31.).
= ѦЗВА.

РѦНИЙ, αλ, σε. ἐπιθ. (τὸ συν-
τετμημ. ἀρσ. рѦнъ, παρὰ
κανόνα, ἀντὶ рѦнь). πρῶϊμος,
πρῶϊος, πρῶϊνός. ὄρθριος.

РѦНЮ, ησι (сѦ). = ОУРАНИЮ
= ОУАЗВЛѦЮ.

РѦНУ. ἐπίρ. πρῶϊ κοιν. ἄνωρίς.
ἀλλὰ καὶ τὸ [ἐλλην.] ἐπιθ.
ὄρθριος-ρία-ριον, μεταφράζε-
ται Σλαβων. σὶ αἰείποτε διὰ
τοῦ рѦну, οἶον προσlezіка
рѦну. [174]. δάκρυτον ὄρθρία.